

14

Herefter fortæller Karl Lykke Ravnborg, Hadsund, om den samme Bombeflyver:

Den 24. April 1940 om Morgenen Kl. ca. 5³⁰ var vi i mit Barn-
domdhjem paa Vive Hede „Svalhøjgaard“ i fuld Gang med Morgen-
malkningen. Baade min Mor, min Far og jeg var i Stalden, da
der uden Varsel kom et Par fremmede Soldater ind i den lune
Kostald til os.

De var 30-35 Aar gamle, friske og raske, men meget nervøse.
Deres Tøj var rent og pænt og bar ikke Spor af Overlast.
Vi var ikke klar over, at det var engelske Soldater fra det
Bombeflyvervrag, som laa paa Fuglegaardens Mark, vi vidste ikke
noget om Nødlandingen.

Vi blev dog ret hurtig paa det rene med, at det var engelske
Soldater, ikke Menige, men af højere Rang.

Ved Fagter og Gebærder gjorde de os begribelige, at de var En-
gelske, og at deres Maskine var forulykket og laa som Vrag i
Nærheden.

Vi blev ogsaa snart vidende om, at de var meget sultne og gerne
ville have Mad.

Det var vel ikke noget at sige til, at de var meget nervøse, de
kendte jo ikke vor Indstilling over for dem, og om vi ville an-
melde dem til Tyskerne, hvad der nu slet ikke kunne falde os
ind, men vi var jo ogsaa bevidst, at kom det „Værnemagten“ for
øre, at vi havde hjulpet de to Englændere, kunne det jo blive
alvorligt nok for os.

Vi fik dem med ind i Køkkenet, og de fik Mad og varmt Kaffe,
hvorefter de spurgte om Vej til Hadsund, men endelig ikke ad
Vejen, nej, over Markerne, saa mente de jo nok, de bedre kunne
undgaa Tyskerne, da deres engelske Uniformer jo ville røbe
dem omgaaende. ~~røbe dem.~~

De takkede efter bedste Evne for god Behandling, og satte Kur-
sen mod Hadsund, og vi hørte senere, at de var kommet til Mari-
enhøj. Siden hørte vi ikke mere om dem.

Vi omtalte ikke vort engelske Morgenbesøg over for hverken Na-
boer eller andre, men da der op ad Dagen kom tyske Soldater
for at undersøge hele Gaarden, var vi meget nervøse, vi vidste
jo ikke, om der alligevel skulle være sivet ud hvilke Gæster
Svalhøjgaard havde haft til Morgenkaffe.

Det gyste i os, naar vi saa de tyske Soldater meget brutalt
stikke baade i Hø og Halm med deres skarpe Bajonetter for at
finde evt, Flygtninge, som maaske kunne være gemt under Straa-